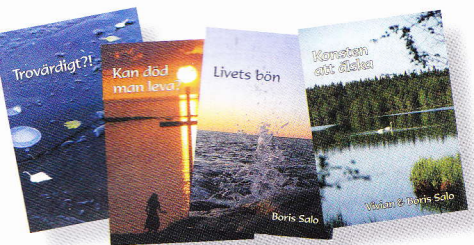

Böcker

Slagkraftiga småskrifter

Tack vare uppdraget att skriva synodalavhandling kom **Boris Salo** på 1990-talet igång som författare. Sin bok om bönen *Fader vår* har han bearbetat åtskilligt i olika sammanhang. På den vägen tillkom också boken *Vardagstro* med sin katekesmeditation. Den andra stora grejen i skrivandet har varit närkontakten med *Markusevangeliet*. Två ytterst givande satsningar. Tredje sektorn, med Boris och hustrun Vivian i samarbete, har varit parkursverksamheten som gett avtryck i form av flera böcker.

Vid sidan av de större verken har en rad småskrifter utkommit. Den verkliga pärlan bland dem är *Trovärdigt?!* (32 s.) som lyfter fram frågan om äktheten i det första kristna vittnesbördet. Givande apologetik i klass med **C.S. Lewis**. *Kan död man leva?* (31 s.) behandlar samma tema med tonvikt på Jesu uppståndelse.

De två följande småskrifterna lyfter för mig inte på riktigt samma sätt men är värda att både läsas och spridas. *Livets bön* (48 s.) är en sammanfattning av de fynd Boris gjort i arbetet med bönen *Fader vår*. *Konsten att älska* (40 s.) är mera påstående. Jag vet inte riktigt vad Boris och Vivian borde ha gjort för att få den att ha ännu mer kontakt med läsarens plan istället för att peka ut landskapet från flyghöjd. God översikt av saker och ting ges nog.

Att upptäcka vägen (40 s.) var så bra att ge vidare åt en annan person, att jag först inte kom åt att behandla den samtidigt som de övriga häftena. Boken fyller en del av en stor lucka, nämligen behovet att kunna placera en liten sak i handen

åt personer som behöver stimuleras att tänka i trons riktning eller växa i tron. Min omsider genomförda läsning gav dock intrycket av en ganska ojämn, delvis ofullbordad framställning, särskilt mot slutet. Många intressanta påpekanden finns, bland annat det om hur mystiken får en större roll hos äldre kristna, men det stannar på hälft, litet som en klädhängare utan kläder. Beskrivningen av seniortron är inte färdigt genomarbetad. Det avslöjar också tryckfelen, speciellt på s. 38 där den grekiska motsvarigheten till "sund" i 2 Tim 1:13 sägs vara *hygein*, medan det ska vara *hygies*. Litet onödigt kanske det också är att i ett kapitel föra fram ett så ovanligt uttryck som *apofatisk tro*, utan att närmare ange vad det är fråga om (att tala om Gud samtidigt som man anser det vara omöjligt).

Ibland kan det bli att uppehålla sig vid små skavanker när recensenten inte finner några större brister att tala om. Förtjänsterna överväger i alla fall mycket tydligt.

Författaren och församlingsprästen Boris Salo kan karakteriseras som en ordkonstnär både i skrift och i sin förkunnelse. Det är en tilltalande och vinnande egenskap när den är förenad med substans som i hans framställning. Jag hoppas alla de nu nämnda skrifterna med sin slagkraft får god spridning, eftersom de är väl värda det.

Allan Franzén

Boris Salo:

Trovärdigt?! – det kristna evangeliet. Andra upplagan. ViBoSa (www.vibosa.fi). Vasa 2010. 32 s.

Kan död man leva? – om Jesus från Nasaret. Tredje reviderade uppl. ViBoSa. Vasa 2010. 31 s.

Livets bön – om att be Fader vår. Andra uppl. ViBoSa. Vasa 2010. 48 s.

Att upptäcka vägen. Andra uppl. ViBoSa. Vasa 2010. 40 s.

Vivian & Boris Salo: Konsten att älska – åtta tips om att hålla kärleken levande. Fjärde upplagan, 4. tusendet. ViBoSa. Vasa 2010. 40 s.